TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. birželio 8 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — SESV 56 straipsnis — Europos ekonominės erdvės susitarimo 36 straipsnis — Mokesčių teisės aktai — Pajamų mokestis — Neapmokestinimas, taikomas tam tikras teisines sąlygas atitinkančių bankų išmokėtoms palūkanoms — Netiesioginė diskriminacija — Belgijoje įsteigti bankai ir kitoje valstybėje narėje įsteigti bankai“

Byloje C-580/15

dėl *rechtbank van eerste aanleg, West-Vlaanderen, afdeling Brugge* (Vakarų Flandrijos pirmosios instancijos teismas, Briugės skyrius, Belgija) 2015 m. spalio 28 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. lapkričio 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Maria Eugenia Van der Weegen,

Miguel Juan Van der Weegen,

Anna Pot,

kaip mirusiojo Johannes Van der Weegen teisių perėmėjai,

Anna Pot

prieš

Belgische Staat

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça, penktosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai M. Berger (pranešėja), A. Borg Barthet ir F. Biltgen,

generalinis advokatas N. Wahl,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. rugsėjo 15 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: nyderlandų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— M. Van der Weegen, M. Van der Weegen ir A. Pot, atstovaujamų advokatų C. Hendrickx ir M. Vandendijk,

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos J.-C. Halleux ir M. Jacobs, padedamų eksperto S. D. D'Aiola,

— Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą dėl SESV 56 ir 63 straipsnių ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 5 t., p. 3, toliau – EEE susitarimas) 36 ir 40 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, kaip Johannes Van der Weegen teisių perėmėjos, ir Anna Pot ginčą su *Belgische Staat* (Belgijos valstybė) dėl atsisakymo neapmokestinti pajamas iš taupomųjų indėlių kitoje nei Belgijos Karalystė valstybėje narėje.

Belgijos teisė

3 *Code des impôts sur les revenus* (Pajamų mokesčių kodeksas, toliau – CIR 1992) 21 straipsnio redakcijoje, galiojusioje 2010 mokestiniais metais (2009 m. pajamoms), numatyta:

„Pajamos iš kapitalo ir kilnojamojo turto neapima:

<…>

5° pirmosios 1 730 [eurų] pajamų dalies (bazinė suma 1 250 [eurų]) per metus, susijusios su taupomaisiais indėliais, kuriuos, nesant sutartimi numatyto termino ar išankstinio įspėjimo, gauna Belgijoje įsisteigusios kredito įstaigos, kurių veiklą reglamentuoja *Loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit* (1993 m. kovo 22 d. Įstatymas dėl kredito įstaigų statuso ir kontrolės), laikantis šių sąlygų:

— šie indėliai, be kita ko, turi atitikti Karaliaus, atsižvelgiant į *Commission bancaire, financière et des assurances* (Bankų, finansų ir draudimo komisija) nuomonę <…>, nustatytus kriterijus dėl valiutos, kuria jie išreiškiami, atsiėmimo ir pasiėmimo sąlygų ir tvarkos, atlygio už juos apskaičiavimo struktūros, lygio ir tvarkos;

<…>“

4 2013 m. birželio 6 d. Sprendime *Komisija / Belgija* (C-383/10, EU:C:2013:364) Teisingumo Teismas nusprendė, kad ši nuostata pažeidė SESV 56 straipsnį ir EEE susitarimo 36 straipsnį.

5 *Loi du 25 avril 2014 portant des dispositions diverses* (2014 m. balandžio 25 d. Įstatymas dėl įvairių nuostatų, *Moniteur belge*, 2014 m. gegužės 7 d., p. 36946, toliau – 2014 m. balandžio 25 d. įstatymas) 170 straipsnis vėliau pakeitė CIR 1992 21 straipsnio 5 punktą:

„Pajamos iš kapitalo ir kilnojamojo turto neapima:

<…>

5° pirmosios 1 250 eurų pajamų dalies (neindeksuota suma) per metus, susijusios su taupomaisiais indėliais, kuriuos, nesant sutartimi numatyto termino ar išankstinio įspėjimo, gauna 56 straipsnio 2 dalies 2 punkto a papunktyje nurodytos kredito įstaigos, laikantis šių sąlygų:

— šie indėliai, be kita ko, turi atitikti Karaliaus, atsižvelgiant į *Banque nationale de Belgique* (Belgijos nacionalinis bankas) ir *Autorité des services et marchés financiers* (Finansinių paslaugų ir finansų rinkos institucija) nuomonę, nustatytus kriterijus dėl valiutos, kuria jie išreiškiami, atsiėmimo ir pasiėmimo sąlygų ir tvarkos, atlygio už juos apskaičiavimo struktūros, lygio ir tvarkos, arba – indėlių, kuriuos gavo kitoje Europos ekonominės erdvės susitarimo valstybėje narėje įsteigtos kredito įstaigos, atveju – šie indėliai turi atitikti analogiškus kriterijus, nustatytus kitos valstybės narės panašių kompetentingų institucijų;

<…>“

6 CIR 1992 21 straipsnio 5 punkto pakeitimų aiškinamasis memorandumas išdėstytas taip:

„Turi būti taikomos analogiškos sąlygos, t. y. taupomiesiems indėliams turi būti tos pačios pagrindinės sąlygos, numatytos CIR 1992 21 straipsnio 5 punkte, taip pat jie turi atitikti atitinkamos valstybės narės valdžios institucijos nustatytus kriterijus dėl valiutos, kuria indėliai išreiškiami, atsiėmimo ir pasiėmimo sąlygų ir tvarkos, atlygio už juos apskaičiavimo struktūros, lygio ir tvarkos. Šie kriterijai turi būti panašūs į galiojančius Belgijoje. Vadinasi, jie neturi būti identiški, bet turi turėti panašią apimtį. <…>“

7 *Arrêté royal du 27 août 1993 d'exécution du CIR 1992* (1993 m. rugpjūčio 27 d. Karaliaus dekretas dėl CIR 1992 įgyvendinimo; *Moniteur belge*, 1993 m. rugsėjo 13 d., p. 20096), iš dalies pakeistame 2008 m. gruodžio 7 d. Karaliaus dekretu (*Moniteur belge*, 2008 m. gruodžio 22 d., p. 67513; toliau – AR/CIR 92), yra nustatyti kriterijai, kuriuos turi atitikti CIR 1992 21 straipsnio 5 punkte minimi taupomieji indėliai, kad jiems būtų galima taikyti šį straipsnį.

8 AR/CIR 92 2 straipsnyje nustatyta:

„Tam, kad būtų galima taikyti [CIR 1992] 21 straipsnio 5 punktą, šiame straipsnyje minimi taupomieji indėliai turi atitikti šiuos kriterijus:

1° taupomieji indėliai turi būti išreikšti eurais;

2° pasiėmimai iš taupomųjų indėlių tiesiogiai ar tiek, kiek tai susiję su einamosiomis sąskaitomis, galimi tik atliekant šias operacijas:
a) pinigų grąžinimo;
b) pervedimo ar pavedimo, kitokio nei periodinis nurodymas, į taupomojo indėlio turėtojo vardu atidarytą sąskaitą;
c) pervedimo į toje pačioje įstaigoje taupomojo indėlio turėtojo sutuoktinio ar ne tolimesnio nei antros eilės giminaičio vardu atidarytą taupomąjį indėlį;

<…>

3° atsiėmimo sąlygose turi būti numatyta galimybė depozitoriui paėmimų, viršijančių 1 250 [eurų], atveju numatyti įspėjimą prieš 5 dienas ir juos apriboti 2 500 [eurų] per pusę mėnesio;

4° a) atlygis už taupomuosius indėlius privalomai, bet išimtinai apima:

— bazines palūkanas ir

— ištikimybės priemoką;

b) bazinės palūkanos ir ištikimybės priemoka skaičiuojamos remiantis metine norma.

Bazinės indėlių palūkanos pradedamos skaičiuoti vėliausiai kitą kalendorinę dieną po kalendorinės dienos, kai buvo atliktas pavedimas, ir nustojamos skaičiuoti kalendorinę dieną, kai atliekamas atsiėmimas.

Tą pačią kalendorinę dieną atlikti pavedimai ir atsiėmimai tarpusavyje įskaitomi skaičiuojant bazines palūkanas ir ištikimybės priemoką.

Gautos bazinės palūkanos už indėlį išmokamos kartą per kalendorinius metus, kad būtų gaunamos, nukrypstant nuo 2 pastraipos, bazinės palūkanos kiekvienų metų sausio 1 d.

Iš taupomojo indėlio turėtojo negalima reikalauti palūkanų už lėšų pereikvojimą.

Ištikimybės priemoka mokama už indėlius, kurie toje pačioje sąskaitoje laikomi dvylika mėnesių iš eilės.

Taupomąjį indėlį pervedant į kitą taupomąjį indėlį, atidarytą to paties turėtojo vardu toje pačioje įstaigoje, kitoks nei periodinis nurodymas, išlieka pirmojo taupomojo indėlio ištikimybės priemokos laikotarpis su sąlyga, kad pervedama mažiausiai 500 [eurų] suma, o atitinkamas turėtojas dar neatliko trijų tokios rūšies pervedimų iš to paties taupomojo indėlio tais pačiais kalendoriniais metais.

<…>

c) palūkanų norma, kurią įstaiga taiko savo taupomiesiems indėliams, negali viršyti didesnės iš šių dviejų normų:

— 3 %;

— pagrindinių refinansavimo operacijų norma, kurią Europos centrinis bankas taikė dešimt mėnesių iki einamojo kalendorinio ketvirčio.

Bet kuris palūkanų normos padidėjimas turi išlikti bent trijų mėnesių laikotarpį, nebent pasikeičia Europos centrinio banko pagrindinių refinansavimo operacijų normos bazė.

Nepažeidžiant e punkto nuostatos, mokamos ištikimybės priemokos norma negali:

— viršyti 50 % maksimalios bazinių palūkanų normos, numatytos pirmoje pastraipoje. Jei procentinė dalis nėra lygi vienai dešimtajai procento, maksimali ištikimybės priemokos norma apvalinama iki mažesnės dešimtosios procento dalies;

— būti mažesnė nei 25 % taikomos bazinių palūkanų normos. Jei ši procentinė dalis nėra lygi vienai dešimtajai procento, minimali ištikimybės priemokos norma apvalinama iki mažesnės dešimtosios procento dalies;

d) vienam taupomajam indėliui konkrečiu momentu taikoma vienintelė bazinių palūkanų norma;

e) ištikimybės priemoka, kuri buvo taikoma konkrečiu momentu, yra tokia pati naujiems pervedimams ir indėliams, dėl kurių pradedamas skaičiuoti naujas ištikimybės laikotarpis. Nepažeidžiant 4 punkto b papunkčio septintos pastraipos, ištikimybės priemoka, taikoma pervedimo ar naujo ištikimybės laikotarpio pradžios momentu, taikoma ir per visą ištikimybės laikotarpį;

5° depozitorius išnagrinėja, ar CIR 1992 21 straipsnio 5 punkte numatyta riba pasiekiama kiekvieną kartą, kai apskaitomos bazinės palūkanos ir ištikimybės priemoka, ir atsižvelgia į per mokestinį laikotarpį paskirstytas sumas.“

9 Šiuo klausimu administratorius paskelbė aplinkraštį *AAFisc* Nr. 22/2014 (Nr. Ci.RH.231/633.479, 2014 m. birželio 12 d.), kurio 2 punkte „Kriterijai, kuriuos turi atitikti užsienio taupomieji indėliai, susiję su neapmokestinimu“ numatyta:

„4. Remiantis CIR 1992 <…> 21 straipsnio 5 punktu užsienio taupomieji indėliai turi atitikti teisės aktų leidėjo (ar vykdomosios viešosios įstaigos, kompetentingos vykdyti mokesčių teisę) apibrėžtus kriterijus, kuriems iš anksto pritarė institucijos, panašios į Belgijos nacionalinį banką ir Finansinių paslaugų ir rinkos instituciją.

5. Be to, šie kriterijai turi būti analogiški apibrėžtiems AR/CIR 92 2 straipsnyje, kiek tai susiję su:

— valiuta, kuria jie išreikšti;

— atsiėmimo ir pasiėmimo sąlygomis ir tvarka

— ir atlygio už juos apskaičiavimo struktūra, lygiu ir tvarka.

Dėl šių kriterijų detalių reikia žiūrėti šį AR/CIR 92 <…> 2 straipsnį.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

10 Johannes Van der Weegen ir A. Pot 2010–2013 mokestiniais metais turėjo penkis taupomuosius indėlius kitoje nei Belgijos Karalystė valstybėje narėje. Jie prašė taikyti neapmokestinimą, numatytą CIR 1992, iš dalies pakeisto 2014 m. balandžio 25 d. įstatymu, 21 straipsnio 5 punkte.

11 Kadangi nė viena iš šių įstaigų negalėjo patvirtinti, kad jose laikomi taupomieji indėliai atitiko analogiškas sąlygas, kaip taikomos Belgijos reglamentuojamiems taupomiesiems indėliams, be kita ko, kiek tai susiję su bazinėmis palūkanomis ir ištikimybės priemoka, Belgijos mokesčių institucijos atsisakė neapmokestinti pajamų iš šių taupomųjų indėlių.

12 Johannes Van der Weegen ir A. Pot apskundė šį sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme; šis teismas klausia dėl CIR 1992, iš dalies pakeisto 2014 m. balandžio 25 d. įstatymu, 21 straipsnio 5 punkto atitikties Sąjungos teisei.

13 Esant tokioms aplinkybėms *rechtbank van eerste aanleg, West-Vlaanderen, afdeling Brugge* (Vakarų Flandrijos pirmosios instancijos teismas, Briugės skyrius, Belgija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar CIR 1992 21 straipsnio 5 punktu, iš dalies pakeistu 2014 m. balandžio 25 d. įstatymo 170 straipsniu, pažeidžiami SESV 56 ir 63 straipsniai ir EEE susitarimo 36 ir 40 straipsniai, nes pagal šią nuostatą, nors vienodai taikomą nacionaliniams ir užsienio paslaugų teikėjams, reikalaujama, kad būtų

įvykdytos sąlygos, analogiškos nurodytoms Karaliaus dekreto dėl CIR 1992 įgyvendinimo 2 straipsnyje, kurios *de facto* yra būdingos Belgijos rinkai ir todėl sudaro užsienio paslaugų teikėjams didelių kliūčių teikti paslaugas Belgijoje?“

14 Iš Teisingumo Teismo bylos medžiagos matyti, kad Johannes Van der Weegen mirė 2016 m. sausio 20 d. M. E. Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen ir A. Pot perėmė jo teisės.

Dėl prejudicinio klausimo

Pirminės pastabos

15 Primintina, kad 2013 m. birželio 6 d. Sprendime *Komisija / Belgija* (C-383/10, EU:C:2013:364) Teisingumo Teismas konstatavo, kad nustačiusi ir palikusi galioti diskriminacinę tvarką, pagal kurią apmokestinamos bankų nerezidentų mokamos palūkanos, o atleidimas nuo mokesčio taikomas tik bankų rezidentų mokamoms palūkanoms, Belgijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 56 straipsnį ir EEE susitarimo 36 straipsnį.

16 Po šio sprendimo ši tvarka buvo pakeista taip, kad nuo to laiko neapmokestinimas taikomas ir bankų nerezidentų mokamoms palūkanoms.

17 Remiantis CIR 1992, iš dalies pakeistu 2014 m. balandžio 25 d. įstatymu, tam, kad indėlininkams galėtų būti taikomas toks neapmokestinimas, nagrinėjama taupomojo indėlio tvarka turi atitikti tam tikrus įstatyme nustatytus kriterijus: indėlis turi būti išreikštas eurais, atsiėmimo ir pasiėmimo apribojimai, atlygio, kurį sudaro bazinės palūkanos ir ištikimybės priemoka, skaičiavimo tvarka.

18 CIR numatyta, kad indėlių, kuriuos gavo kitoje Europos ekonominės erdvės susitarimo valstybėje narėje įsteigtos kredito įstaigos, atveju šie indėliai turi atitikti analogiškus kriterijus, nustatytus kitos valstybės narės panašių kompetentingų institucijų.

19 Remiantis 2014 m. balandžio 25 d. įstatymo aiškinamuoju memorandumu turi būti taikomos „analogiškos sąlygos, t. y. <…> taupomiesiems indėliams turi būti tos pačios pagrindinės sąlygos, numatytos CIR 1992 21 straipsnio 5 dalyje“.

20 Per posėdį Teisingumo Teisme Belgijos vyriausybė pabrėžė, kad šį tekstą reikia suprasti taip, kad sąlygos, taikomos taupomiesiems indėliams kitoje valstybėje narėje nei Belgija įsteigtuose bankuose, neturi būti identiškos toms, kurios taikomos taupomiesiems indėliams Belgijoje įsteigtuose bankuose, pakanka, kad sąlygos būtų analogiškos.

21 Reikia konstatuoti, kad, neatsižvelgiant į šį klausimą, neginčijama, kad Belgijoje įsteigtame banke ar užsienyje įsteigtame banke taupomasis indėlis bet kuriuo atveju dar turi atitikti dvi sąlygas tam, kad jam galėtų būti taikomas nagrinėjamas neapmokestinimas.

22 Viena vertus, tokiai taupomajai sąskaitai turi būti taikomi tam tikri apribojimai, susiję su atsiėmimo ir pasiėmimo iš šios sąskaitos tvarka, ir, kita vertus, atlygį, susijusį su šia sąskaita, turi sudaryti kartu bazinės palūkanos ir ištikimybės priemoka.

23 Į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą reikia atsakyti atsižvelgiant būtent į šiuos samprotavimus.

Dėl prejudicinio klausimo

24 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar SESV 56 ir 63 straipsniai ir EEE susitarimo 36 ir 40 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama nacionalinė neapmokestinimo tvarka, kaip numatyta CIR 1992, iš dalies pakeisto 2014 m. balandžio 25 d. įstatymu, 21 straipsnio 5 punkte, kuri, nors vienodai taikoma pajamoms iš taupomųjų indėlių, kurie patikėti tiek Belgijoje įsteigtiems, tiek kitoje EEE valstybėje narėje įsteigtiems banko paslaugų teikėjams, yra taikoma tik pajamoms iš taupomųjų indėlių bankuose, kurie atitinka sąlygas, kurios *de facto* būdingos tik nacionalinei rinkai.

25 Siekiant atsakyti į šį klausimą, pirmiausia reikia konstatuoti, kad, nors šis nacionalinis reglamentavimas galėjo atitikti dvi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytas pagrindines laisves, vis dėlto šio reglamentavimo galimas ribojamasis poveikis laisvam kapitalo judėjimui yra tik laisvo galimų paslaugų teikimo ribojimo neišvengiama pasekmė. Kai nacionalinė priemonė tuo pačiu metu yra susijusi su keliomis pagrindinėmis laisvėmis, Teisingumo Teismas nagrinėja iš esmės tik vienos iš šių laisvių atžvilgiu, jei remiantis bylos aplinkybėmis paaiškėja, kad kitos yra tik antrinės, palyginti su pirmąja, ir gali ją papildyti (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Liga Portuguesa de Futebol Profissional ir Bwin International*, C-42/07, EU:C:2009:519, 47 punktą; 2010 m. kovo 11 d. Sprendimo *Attanasio Group*, C-384/08, EU:C:2010:133, 40 punktą ir 2016 m. rugsėjo 28 d. Nutarties *Durante*, C-438/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:728, 14 punktą).

26 Iš to matyti, kad neapmokestinimo tvarka turi būti nagrinėjama atsižvelgiant tik į SESV 56 straipsnį ir EEE susitarimo 36 straipsnį.

27 Be to, reikia konstatuoti, kad bankų paslaugos yra paslaugos, kaip jos suprantamos pagal SESV 57 straipsnį. SESV 56 straipsnis draudžia taikyti bent kokį nacionalinį reglamentavimą, kuris be objektyvaus pateisinimo kliudo paslaugų teikėjui veiksmingai pasinaudoti paslaugų teikimo laisve (šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 14 d. Sprendimo *Komisija / Graikija*, C-66/15, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:5, 22 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

28 Šiuo atveju pagrindinėje byloje nagrinėjamas teisės aktas nustato apmokestinimo tvarką, kuri vienodai taikoma atlygiui iš taupomųjų indėlių, kurį moka Belgijoje įsteigti bankai ir kitoje valstybėje narėje įsteigti bankai.

29 Vis dėlto net nacionalinės teisės aktas, kuris vienodai taikomas visoms paslaugoms, neatsižvelgiant į teikėjo įsisteigimo vietą, gali riboti laisvą paslaugų teikimą, nes pranašumas suteikiamas tik paslaugų naudotojams, kurie atitinka tam tikras sąlygas, kurios iš tiesų būdingos nacionalinei rinkai, ir šis pranašumas nesuteikiamas kitų, iš esmės panašių, paslaugų, kurios neatitinka specialių šiame teisės akte numatytų sąlygų, naudotojams. Iš tiesų toks teisės aktas veikia paslaugų naudotojų (kaip tokių) situaciją ir juos gali atgrasyti nuo tam tikrų teikėjų paslaugų naudojimo, nes jų siūlomos paslaugos neatitinka šiame teisės akte nustatytų sąlygų, nuo kurių priklauso patekimas į rinką (šiuo klausimu žr. 1995 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Alpine Investments*, C-384/93, EU:C:1995:126, 26–28 ir 35–38 punktus ir 2011 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Komisija / Portugalija*, C-212/09, EU:C:2011:717, 65 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

30 Taigi, pirmiausia reikia patikrinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamas teisės aktas, nors ir taikomas vienodai, sukuria laisvo paslaugų teikimo kliūtis.

31 Šiuo klausimu primintina, kad, kaip pažymima aplinkraštyje *AAFisc* Nr. 22/2014, indėliai turi atitikti kriterijus, apibrėžtus AR/CIR 92 2 straipsnyje, kuriame, be kita ko, numatyta, kad šių indėlių atsiėmimas turi būti ribojamas tam, kad jie būtų atskirti nuo einamosios sąskaitos, o atlygį už taupomuosius indėlius privalomai ir išimtinai turi sudaryti bazinės palūkanos ir ištikimybės priemoka.

32 Taip pat iš suinteresuotųjų asmenų per posėdį Teisingumo Teisme pateiktų patikslinimų matyti, kad EEE valstybėse narėse, kitose nei Belgijos Karalystė, nėra jokios tvarkos, susijusios su taupomaisiais indėliais, t. y. su atlygiu už tokį indėlį, kuri atitinka AR/CIR 92 2 straipsnyje nustatytas sąlygas. Atrodo, ši atlygio tvarka būdinga tik Belgijos bankų rinkai.

33 Nagrinėjama nacionalinė teisės nuostata, nors vienodai taikoma atlygiui už taupomąsias sąskaitas, atidarytas tiek Belgijoje įsteigtose įstaigose, tiek kitose EEE valstybėse narėse įsteigtose įstaigose, viena vertus, atgraso Belgijos rezidentus nuo naudojimosi kitose valstybėse narėse įsisteigusių bankų paslaugomis ir nuo ne Belgijoje įsisteigusiuose bankuose taupomųjų sąskaitų atidarymo ir išlaikymo, nes tokių bankų mokamoms palūkanoms negali būti taikomas nagrinėjamas neapmokestinimas, be kita ko, dėl to, kad atlygio už taupomąsias sąskaitas nesudaro bazinių palūkanų norma ir ištikimybės priemoka.

34 Kita vertus, ši teisės nuostata atgraso taupomosios sąskaitos, atidarytos Belgijos teritorijoje įsisteigusiuose bankuose, kurie atitinka neapmokestinimo sąlygas, turėtojus nuo savo santaupų perkėlimo į kitoje valstybėje narėje įsisteigusius bankus, kurie nesiūlo šias sąlygas atitinkančių sąskaitų.

35 Todėl šis teisės aktas gali būti laisvo paslaugų teikimo kliūtis, iš esmės draudžiama SESV 56 straipsnio pirma pastraipa, nes joje numatytos sąlygos paslaugų teikėjams, įsisteigusiems kitose valstybėse narėse, siekiantiems patekti į Belgijos bankų rinką, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, be kita ko, atsižvelgdamas į šio sprendimo 29 punkte pateiktus elementus.

36 Antra, reikia patikrinti, ar tokią kliūtį gali pateisinti Belgijos vyriausybės nurodyti pagrindai.

37 Primintina, kad nacionalinės priemonės, galinčios apriboti galimybę pasinaudoti Sutartimi užtikrintomis pagrindinėmis laisvėmis ar naudojimąsi jomis padaryti mažiau patrauklų, gali būti leistinos, jeigu jomis siekiama bendrojo intereso tikslo, jos yra tinkamos šiam tikslui pasiekti ir neviršija to, kas reikalinga jam pasiekti (žr., be kita ko, 2013 m. birželio 6 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-383/10, EU:C:2013:364, 49 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

38 Belgijos vyriausybė tvirtina, kad nagrinėjamas reglamentavimas prisideda prie vartotojų apsaugos. Pažymėtina, kad tuo tikslu būtina, jog Belgijos rezidentai turėtų ilgalaikę, saugią, stabilią, pakankamą ir nerizikingą taupomąją sąskaitą, kad galėtų padengti dideles ar nenumatytas išlaidas.

39 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, kad tarp privalomųjų bendrojo intereso pagrindų, kuriais galima pateisinti laisvės teikti paslaugas ribojimą, yra vartotojų apsauga (be kita ko, žr. 2014 m. sausio 23 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, C-296/12, EU:C:2014:24, 47 punktą).

40 Taigi, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, viena vertus, turi patikrinti, ar nagrinėjamas teisės aktas atitinka tokį privalomąjį bendrojo intereso pagrindą.

41 Kita vertus, jis turi užtikrinti, kad nagrinėjama apmokestinimo tvarka, net manant, kad ja iš tiesų siekiama tokio tikslo, neviršija to, kas yra būtina jam pasiekti, ir atitinka proporcingumo principą.

42 Iš tiesų, net manant, kad nagrinėjama tvarka atitinka bendrojo intereso pagrindą, visoms pajamoms iš taupomųjų sąskaitų vidaus rinkoje, išskyrus iš sąskaitų, turimų Belgijoje įsteigtuose bankuose, netaikant *de facto* neapmokestinimo, ši tvarka gali išskirti bankų įstaigose, visų pirma ne Belgijos įstaigose, atidarytas taupomąsias sąskaitas, o tai leistų pasiekti tą patį tikslą, kaip ir šios tvarkos, t. y. vartotojų apsaugą. Konkrečiai kalbant, joks Teisingumo Teismui pateiktas argumentas neleidžia daryti išvados, kad AR/CIR 92 2 straipsnyje numatytų sąlygų, susijusių su atlygiu už indėlius, taikymas buvo būtinas šiam tikslui pasiekti.

43 Todėl vartotojų apsauga neturi būti remiamasi pateisinant nagrinėjamą laisvo paslaugų teikimo kliūtį.

44 Dėl EEE susitarimo 36 straipsnio pažymėtina, kad ši nuostata yra identiška SESV 56 straipsnyje įtvirtintai nuostatai, todėl šio sprendimo 27–43 punktuose nurodyti svarstymai dėl šio straipsnio taip pat taikomi ir šiam 36 straipsniui.

45 Iš visų minėtų svarstymų matyti, kad į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: SESV 56 straipsnis ir EEE susitarimo 36 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama nacionalinė neapmokestinimo tvarka, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuri, nors vienodai taikoma pajamoms iš taupomųjų indėlių, patikėtų tiek Belgijoje įsteigtiems, tiek kitoje EEE valstybėje narėje įsteigtiems banko paslaugų teikėjams, nustato patekimo į Belgijos bankų rinką sąlygas paslaugų teikėjams, įsisteigusiems kitose valstybėse narėse, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

46 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

SESV 56 straipsnis ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo 36 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama nacionalinė neapmokestinimo tvarka, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuri, nors vienodai taikoma pajamoms iš taupomųjų indėlių, patikėtų tiek Belgijoje įsteigtiems, tiek kitoje EEE valstybėje narėje įsteigtiems banko paslaugų teikėjams, nustato patekimo į Belgijos bankų rinką sąlygas paslaugų teikėjams, įsisteigusiems kitose valstybėse narėse, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Parašai.